

Nizozemci si to konečně řekli

Marek Vácha

18. 01. 2017 | 11:35

Přečteno 78706 krát

Je to tady.

Po mnoha letech vývoje, kdy eutanázie v Nizozemí byla nejprve trestným činem – konec konců se jedná o to, že jeden člověk zavraždí jiného člověka – a po dalších letech, kdy byla tiše tolerovaná, pak ilegální ale netrestaná, až do roku 2002, kdy se konečně stala legální, se eutanázie staly součástí národního života, a v roce 2015 již takto zemřelo 5 516 pacientů, což činí 3,9% všech úmrtí v Nizozemí. Což je 15 případů denně.

Vždy, když došlo k další změně, patří k tradici, že je explicitě řečeno, že se jedná pouze o pacienty v terminální fázi života, bez šance na uzdravení, pacienty nesnesitelně trpící, že budou eutanázie prováděny pouze po pečlivém zvážení příslušné komise a že určitě nikdy a v žádném případě nedojde k jevu tzv. kluzkého svahu. Zatímco v roce 2010 se jednalo o 3 136 pacientů, v roce 2015 je to již zmíněných 5 516. Důvodem prudkého nárůstu je neustálé rozšiřování kritérií, kdy je možno zažádat a stále benevolentnější posuzování a schvalování žádostí. Ale o kluzký svah nejde, v žádném případě.

Nyní si Nizozemci konečně řekli, jak to je. Na konci roku 2016 je zde nový návrh zákona, která má být projednána a případně schválena v druhé půli roku 2017. Zákon navrhuje,

aby každý občan, který již cítí, že jeho život je završen ("completed life"), bez jakékoli diagnózy, prostě proto, že cítí, že jeho život je kompletní, může oficiálně požádat o asistovanou sebevraždu a příslušník nově zřízené profese, nazvané "end-of-life practitioner", který má medicínské vzdělání, věc provede. Zákon neomezuje věk žadatele, žadatel nemusí mít žádnou diagnózu, stačí mít jen pocit stáří a pocit, že toho již zde bylo dost. A místo toho, aby občané nějak neodborně skákali z mostu, či se nějak amatérsky věšeli, stát zřídí příslušného odborníka.

Tento odborník nově registrované profese "end-of-life practitioner" garantuje provedení žádosti při splnění patřičných kritérií. Žádost musí být podána nejméně dvakrát, mezi oběma žádostmi musí uplynout nejméně dva měsíce, aby bylo zřejmé, že přání zemřít je trvalé. Druhý „end-of-life practitioner“ musí kauzu zhodnotit jako konsiliář. Jak je tradicí, tak je ujišťováno, že vše bude samozřejmě a určitě pečlivě zváženo a že nikdy a v žádném případě nedojde k jevu kluzkého svahu.

Myslím, že to již opravdu nedojde, neboť již není kam se klouzat.

Návrh zákona je zřetelným příkladem, kam jsme v Evropě došli. Nejprve musíme občana přesvědčit, aby si taky trochu užil, vždyť na to má konec konců právo, s tím, že je třeba ve jménu svobody se zbavit všech těch pověrečných, esoterických, či jinak náboženských předsudků o smyslu života, přesvědčit jej, že zde nejde na Zemi o nic menšího, než o to užívání, nové recepty, filmy, seriály, hudbu, cestování, sportování, sex na tisíc a jeden způsobů, že jde o vše, co v promyšlených vzorcích ještě víc a jinak rozdráždí nervová zakončení a nic víc. Život jako co nejkomfortnější čekání na smrt. Jídlo jako nové

náboženství. Sex jako nové náboženství. Nejprve provedeme eutanázii duše. Pak nám leží pacienti v nemocnicích, již bez zájmu o restaurace, o seriály a o sex, a my s nimi provádíme cosi horšího než jsou čínská muka: obětavé sestřičky prodlužují jejich fyzický život dál a dál. Pak se na etických konferencích ptáme, zda to vůbec má smysl. Jistěže nemá. Po eutanázii duše pak přijde eutanázie těla.

Nizozemci to dotáhli k dokonalosti. Kdo už jste shlédli poslední díl seriálu, kontaktujte svého „end-of-life practitioner“.

<http://in.reuters.com/article/us-netherlands-euthanasia-idINKCN12C2JL>

https://www.nytimes.com/2016/10/14/world/europe/dutch-law-would-allow-euthanasia-for-healthy-elderly-people.html?_r=0